

Metody obliczeniowe w nauce i technice

Filip Twardy

8 March 2020

1 Wstęp

Celem ćwiczenia było sprawdzenie jak liczby zmiennopozycyjne pojedynczej oraz podwójnej precyzji reprezentowane są w architekturze komputera oraz na jakie błędy możemy spotkać nawet podczas prostej sumy liczb. Kod wyliczający wszystkie wartości nosi nazwę *lab.cpp*.

2 Wzory

Wzory użyte w sprawozdaniu:

Błąd bezwzględny $\Delta x = |x - x_0|$

Błąd względny $\delta = \frac{|x - x_0|}{x}$

Funkcja dzeta Riemanna $\zeta(s) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k^s}$

Funkcja eta Dirichleta $\eta(s) = \sum_{k=1}^n (-1)^{k-1} \frac{1}{k^s}$

W sprawozdaniu będę posługiwał się wyłącznie nazwami bądź odpowiednimi symbolami danego wzoru.

3 Sumowanie liczb pojedynczej precyzji

W tym zadaniu sprawdzaliśmy błąd względny oraz bezwzględny prostego sumowania liczb zmiennopozycyjnych o pojedynczej precyzji.

Najpierw dokonałem sumowania 10^7 razy liczby 0.012. Jak wiemy wynik dla nas jest trywialny równy 120000. Wyniki doświadczenia:

$\Delta x = 0.122831$

$\delta = 14739.8$

Jak widzimy błąd bezwzględny jest ogromny spowodowany wielokrotnym powtarzaniem małego błędu.

Wykres pokazuje w jaki sposób rośnie błąd względny w trakcie sumowania (raportowane co 2500 kroków).

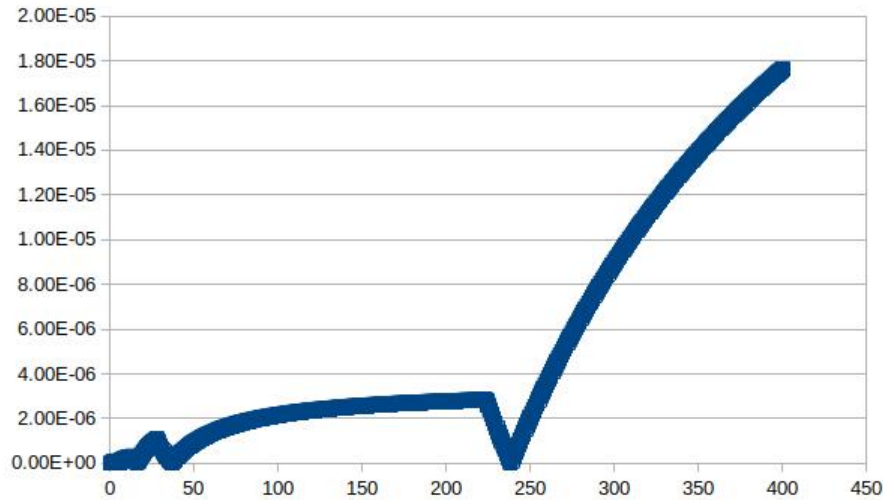

Figure 1: Wykres błędu względnego do ilości sum

Następnie zaimplementowałem rekurencyjny algorytm sumowania liczb, liczby są tego samego rzędu co jak zakładałem powinno zmniejszyć błąd. Wyniki doświadczenia:

$$\Delta x = 0$$

$$\delta = 0$$

Jak widzimy błąd dla tego przypadku zniknął. Błąd zmalał ponieważ sumowanie liczb tego samego rzędu daje lepsze efekty niż sumowanie liczb znacznie różniących się przesunięciem dziesiętnym.

Porównanie czasu działania obu algorytmów:

Pierwszy algorytm sumowania: $78528\mu s$

Drugi algorytm sumowania: $1051874\mu s$

Drugi algorytm jest wolniejszy ale dokładniejszy.

Algorytm rekurencyjny nie jest nieomylny dla danych wejściowych:

$$a = 12.3123123 \quad n = 10^7$$

$$\Delta x = 0.02$$

4 Algorytm Kahana

W tym ćwiczeniu zaimplementowałem algorytm Kahana sumowania liczb, a następnie wyliczyłem błędy obliczeń. Algorytm Kahana jest znacznie szybszy niż algorytm rekurencyjny oraz niewiele gorszy od klasycznego sumowania ponieważ wykonuje jedynie 3 dodatkowe operacje w pojedynczej iteracji. Bazuje

na dodatkowym parametrze **err** jest on wykorzystywany do zmniejszenia błędu obliczeniowego tego algorytmu.

Wyniki doświadczenia:

$$\Delta x = 0$$

$$\delta = 0$$

$$\text{czas działania} = 118028 \mu s$$

Algorytm Kahana jest 10 razy szybszy od algorytmu rekurencyjnego.

5 Sumy częściowe

Ćwiczenie polegało na implementacji funkcji dzeta Riemanna $\zeta(s)$ oraz funkcji eta Dirichleta $\eta(s)$. Następnie porównania wyników dla pojedynczej oraz podójwnej precyzji. Pełne dane dostępne są po włączeniu programu *lab.cpp zad3()* są one duże i nie umieszczam ich bezpośrednio w sprawozdaniu. Obliczenia dokonałem dla $s = 2, 3.6667, 5, 7.2, 10$ oraz $n = 50, 100, 200, 500, 1000$.

Analiza danych pokazuje, że błąd względny pomiędzy wynikami dla pojedynczej a podójwnej precyzji częściej pojawia się przy sumowaniu do przodu tzn. od $k=1$ do n .

6 Błędy zaokrągłeń i odwzorowanie logistyczne

Zadanie polegało na analizie odwzorowania logistycznego danego wzorem rekurencyjnym:

$$x_{n+1} = rx_n(1 - x_n)$$

Dokonałem wyboru $x_0 = 0.25, 0.5, 0.75$ oraz $2 \leq r \leq 4$

Diagramy bifurakcyjne otrzymanych wyników:

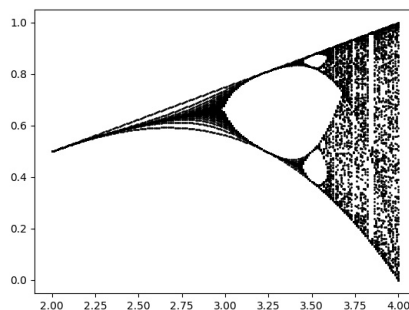

Figure 2: $x_0 = 0.25$

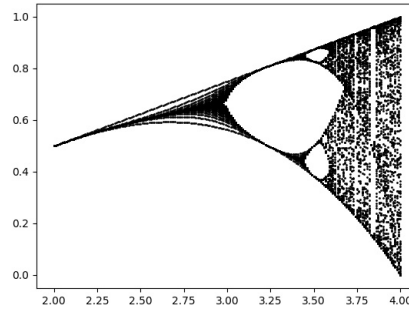

Figure 3: $x_0 = 0.5$

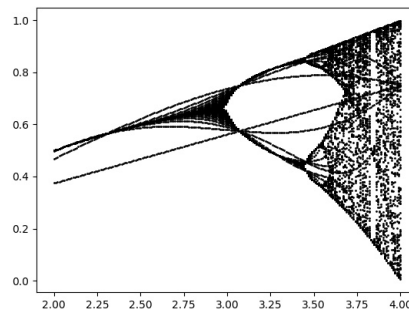

Figure 4: $x_0 = 0.75$

Analiza wyników pokazuje, że wraz ze wzrostem wartości parametru r , uzyskujemy większe różnice pomiędzy wartościami x .

Następnie przyjąłem wartość $x_0 = 0.5$ oraz $3.75 \leq r \leq 3.8$. Wyników było dużo więc nie umieszczam tabelki tutaj, natomiast są one dostępne po odpowiednim uruchomieniu programu *lab.cpp* z odkomentowanymi liniami odpowiadającymi wyliczaniu tych wartości.

Analiza pokazuje, że wraz ze wzrostem r , wartości x w kolejnych przejściach uzyskują co raz bardziej rozbieżne wartości. Dla liczb zmiennopozycyjnych o podwójnej precyzji jest to jeszcze bardziej zauważalne.

Dla wartości $x_0 = 0.00005, 0.33, 0.5$ oraz $r = 4$ obliczyłem ile iteracji potrzeba aby $x = 0$. Wyniki:

$0.00005 \rightarrow 196$

$0.33 \rightarrow 1307$

$0.5 \rightarrow 2$

Wnioski są następujące, ilość iteracji jest ciężko określić dla danej liczby, a same wartości ilości iteracji przyjmują bardzo różne wartości, natomiast dla niektórych wartości przykładowo $x_0 = 0.4$ liczba iteracji jest tak duża, że po około 5 minutach pracy programu dalej nie została wyliczona.